

DE HERKOMST VAN OVERWINTERENDE GROENLINGEN

Als je 's winters in de tuin een voerplaats inricht waar je geregeld zonnepitten voert, horen Groenlingen al snel tot de stamgasten. In tegenstelling tot de Kool- en Pimpelmezen zijn het niet dezelfde vogels, die in de nazomer en herfst al in de tuin rondzwerven. Dat is me gebleken door de terugvangsten van geringde vogels: wel mezen van augustus en september die je de hele winter door terugvangt maar geen Groenlingen uit die maanden. Eigenlijk verschijnen de winter-Groenlingen pas in december op het toneel. Ze zijn wel vaak trouw aan de overwinteringsplaats want je kunt ze jaren op een rij terugvangen in de winter. Maar waar ze in de tussenliggende zomer uithangen dat wil je door het ringen van de vogels ook te weten komen. Een tweetal terugmeldingen die ik in het afgelopen jaar ontvangen heb, geven aan waar we het broedgebied van deze wintervogels moeten zoeken. Zo was een vrouwtje wat ik begin februari 1989 in Reusel ringde, half april 1989 in het noorden van Denemarken. En een mannetje wat op 10 maart 1988 was geringd in de buurt van Oslo, ving ik eind januari 1990 in Reusel. Beide vogels passen in het beeld wat ook in Thieme's Vogeltrekatlas wordt geschetst, dat het vooral Scandinavische Groenlingen zijn die bij ons overwinteren.

JAN WOUTERS

HET GESCHIEDDE OP DE KAAP...

Beste onbekende lezers, stel u even het volgende lieflijke tafereeltje voor, uw aller en ook ons Pierretje van de Wielen, knus gearmd met zijn nieuwste vriendin, Alma, op de Kaap achter hun telescoop. Na een paar spannende momenten met Noordse Pijlstormvogels vraagt Alma hoe nu een van die zeldzamere pijlstormvogels te herkennen. Pierre, niet te flauw, zoekt bereidwillig een vogel op in zijn Kowa-zoom en laat haar erachter. "Kijk," zegt hij "het gaat bij die grotere pijlers als Kuhls en Grote vooral om het silhouet, vlucht en kleur en ze zijn natuurlijk een stuk groter dan die pijlers van daarnet. Het is dus gewoon iedere vogel goed bekijken. Deze juveniele Jan van Gent heeft bijvoorbeeld precies dié kleur die de Kuhlsen in Spanje hadden." Enkele tellen later schalt de kreet: "Kuhls Pijl zuid!!" over de rots. Pierre 'trapt' Alma achter de zoom vandaan en moet met rode koontjes erkennen dat zijn vogel inderdaad een Kuhls Pijlstormvogel is.... Het is dus gewoon iedere vogel goed bekijken.

P.S. Voor dit stukje Pierre een slechte naam zou bezorgen moet ik wel bekennen dat hij vaak jagers (alle vier de soorten) al op waanzinnige afstanden determineerde en het bleek nog altijd te kloppen ook. Volgens de kenners een knappe prestatie al blijven het voor mij maar bruine meeuwen.

MARC OPDAM (Heerhugowaard)